Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 418/85

af 19. december 1984

om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler vedrørende forskning og udvikling

(EFT L 53 af 22.2.1985, s. 5)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EØF) nr. 151/93 af 23. december 1992	L 21	8	29.1.1993
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2236/97 af 10. november 1997	L 306	12	11.11.1997

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 418/85

af 19. december 1984

om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler vedrørende forskning og udvikling

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2821/71 af 20. december 1971 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis ([1]), senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 1,

under henvisning til offentliggørelsen af udkastet til forordning ([2]),

efter høring af Det rådgivende udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen kan i henhold til forordning (EØF) nr. 2821/71 ved forordning anvende traktatens artikel 85, stk. 3, på visse af de af artikel 85, stk. 1, omfattede kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, hvis indhold går ud på forskning og udvikling af produkter eller fremgangsmåder, indtil disse har nået stadiet for industriel anvendelse og udnyttelse af resultaterne, heri indbefattet bestemmelser om industriel ejendomsret og hemmelig teknisk viden;

(2) ifølge Kommissionens meddelelse af 1968 om aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedrørende samarbejde mellem virksomheder ([3]) er aftaler, der indgås med henblik på at drive fælles forskning eller i fællesskab at udvikle forskningsresultaterne, indtil de er modne til anvendelse i produktionen, generelt ikke omfattet af forbudet i artikel 85, stk. 1; sådanne aftaler kan dog være omfattet af forbudet, navnlig når aftaleparterne gensidigt forbyder hinanden at udføre andet forsknings- og udviklingsarbejde inden for samme område; aftaler af denne art bør derfor ikke være undtaget fra denne forordnings anvendelsesområde;

(3) aftaler om fælles forskning og udvikling samt om fælles udnyttelse af forsknings- og udviklingsresultaterne kan være omfattet af forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1, fordi aftaleparterne i fællesskab fastsætter, hvorledes produkterne skal fremstilles eller metoderne anvendes, eller hvilke vilkår, der skal gælde for udnyttelsen af intellektuel ejendomsret eller *know-how*,

(4) samarbejde om forskning og udvikling samt om udnyttelse af resultaterne bidrager generelt til at fremme den tekniske og økonomiske udvikling ved at øve udviklingen af teknisk viden mellem aftaleparterne, hindre dobbeltarbejde inden for forskning og udvikling, fremme udvekslingen af supplerende teknisk viden med de deraf følgende fordele, og ved at muliggøre en rationel produktion eller udnyttelse af de produkter eller metoder, der er resultatet af forskningen; disse gunstige virkninger kan dog kun opnås når forsknings- og udviklingsprogrammet og formålet hermed er klart fastlagt, og hver af aftaleparterne har adgang til at udnytte alle de ved forsknings- og udviklingsprogrammet opnåede resultater, der måtte være af interesse;

([1]) EFT nr. L 285 af 29. 12. 1971, s. 46.
([2]) EFT nr. C 16 af 21. 1. 1984, s. 3.
([3]) EFT nr. C 75 af 29. 7. 1968, s. 3, berigtiget ved EFT nr. C 84 af 28. 8. 1968, s. 14.

▼B

deltager universiteter eller forskningsinstitutter i programmet, og agter disse ikke at udnytte resultaterne kommercielt, kan der fastsættes en bestemmelse om, at de kun må udnytte resultaterne eller den tekniske viden til yderligere forskning;

(5) en øget og mere effektiv forskning vil normalt komme forbrugerne til gode ved at resultere i nye eller forbedrede produkter eller i lavere priser som følge af nye og forbedrede produktionsmetoder;

(6) i denne forordning bør de begrænsninger i konkurrencen fastsættes, som kan optages i de fritagne aftaler; de således accepterede begrænsninger har til formål at koncentrere parternes forskning med henblik på at øge mulighederne for et heldigt udfald og at lette indførelsen af nye produkter og tjenesteydelser på de forskellige markeder; sådanne konkurrencebegrænsninger er følgelig normalt nødvendige for at sikre parterne og brugerne de tilstræbte fordele;

(7) fælles udnyttelse af resultaterne kan anses som et naturligt supplement til det i fællesskab udførte forsknings- og udviklingsarbejde; en sådan udnyttelse kan omfatte forskellige former for produktion eller intellektuel ejendomsret eller *know-how*, som i væsentlig grad bidrager til den tekniske og økonomiske udvikling; for at opnå de pågældende mål og fordele og berettige de i denne forordning fritagede konkurrencebegrænsninger kan den fælles udnyttelse kun omfatte de produkter eller metoder, for hvilke udnyttelsen af forsknings- og udviklingsresultaterne er afgørende; den fælles udnyttelse er derfor ikke berettiget, når den omfatter forbedringer, der ikke er opnået som et resultat af et fælles forsknings- og udviklingsprogram, men blot inden for rammerne af en aftale, hvis hovedformål er et andet, f. eks. meddelelse af licens på intellektuel ejendomsret, fælles produktion eller specialisering, og som kun indeholder visse accessoriske bestemmelser om fælles forskning og udvikling;

(8) den ved denne forordning meddelte fritagelse omfatter kun aftaler, der ikke giver virksomhederne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de berørte produkter; for at sikre, at der inden for fællesmarkedet kan bestå en flerhed af uafhængige forskningscentre for de enkelte erhvervssektorer, må man fra gruppefritagelsen undtage de aftaler, der indgås mellem konkurrerende virksomheder, hvis markedsandele for de produkter, der kan forbedres eller erstattes som et resultat af forskningen, overstiger en bestemt grænse på tidspunktet for aftalens indgåelse;

(9) er der tale om fælles udnyttelse af opnåede resultater er det nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af effektiv konkurrence at indføje en bestemmelse om, at gruppefritagelsen ikke længere finder anvendelse, dersom aftaleparternes markedsandele for de produkter, der er et resultat af det fælles forsknings- og udviklingsarbejde, overstiger en vis grænse; der bør dog fastsættes en bestemmelse om, at fritagelsen — uanset aftaleparternes markedsstilling for de pågældende produkter — fortsat gælder i en vis periode efter påbegyndelsen af den fælles udnyttelse af resultaterne, således af aftaleparternes markedsandele — navnlig når der er tale om indførelse af et helt nyt produkt — kan nå at stabilisere sig, og for at sikre en vis minimumsafskrivningsperiode for deres ofte meget betydelige investeringer;

(10) aftaler mellem virksomheder, der ikke opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser, for så vidt angår markedsandelenes størrelse, kan eventuelt opnå fritagelse ved en individuel beslutning, hvorved der navnlig tages hensyn til konkurrencen på verdensplan og de særlige vanskeligheder, som fremstillingen af højteknologiske produkter er forbundet med;

(11) det er hensigtsmæssigt i forordningen at opregne en række forpligtelser, der hyppigt forekommer i aftaler om forskning og udvikling, men som normalt ikke er af konkurrencebegrænsende karakter, og at fastsætte, at sådanne forpligtelser, dersom de på grund af specielle økonomiske eller retlige omstændigheder

▼B

undtagelsesvist måtte falde ind under forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1, også er omfattet af fritagelsen; denne opregning er dog ikke udtømmende;

(12) forordningen bør præciseres, hvilke bestemmelser, som ikke må forekomme i en af gruppefritagelsen omfattet aftale, fordi de indebærer begrænsninger, der er omfattet af forbudet i artikel 85, stk. 1, uden at der er nogen generel formodning for, at de vil få de positive virkninger, der er betingelsen for anvendelsen af artikel 85, stk. 3;

(13) aftaler, der ikke automatisk er omfattet af fritagelsen, fordi de indeholder bestemmelser, som ikke udtrykkeligt er fritaget ved forordningen, uden dog at medføre begrænsninger, der udtrykkeligt er udelukket, kan dog opfylde den generelle formodning for overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, som indeholder hjemmelen for gruppefritagelse; Kommissionen kan hurtigt fastslå, hvorvidt disse betingelser foreligger opfyldt; sådanne aftaler bør derfor ikke nægtes mulighed for fritagelse efter denne forordning, når de er anmeldt til Kommissionen, og denne ikke inden for en bestemt frist modsætter sig en sådan fritagelse;

(14) de af denne forordning omfattede aftaler kan endvidere fritages i henhold til de andre gruppefritagelsesforordninger, der er fastsat af Kommissionen — nemlig forordning (EØF) nr. 417/85 ([1]) om specialiseringsaftaler, (EØF) nr. 1983/83 ([2]), om eneforhandlingsaftaler (EØF) nr. 1984/83 ([3]), om eksklusive købsaftaler og (EØF) nr. 2349/84 ([4]) om patentlicensaftaler, for så vidt de opfylder de i disse forordninger fastsatte betingelser; nævnte forordninger kan dog ikke anvendes, for så vidt som nærværende indeholder særlige bestemmelser;

(15) skulle aftaler, der er omfattet af denne forordning, alligevel i konkrete tilfælde have virkninger, der ikke er forenelige med traktatens artikel 85, stk. 3, kan Kommissionen fratage de deltagende virksomheder den af gruppefritagelsen følgende fordel;

(16) det bør fastsættes, at denne forordning finder anvendelse med tilbagevirkende gyldighed på aftaler, der eksisterer på det tidspunkt, hvor forordningen træder i kraft, for så vidt som de allerede opfylder de nødvendige betingelser eller tilpasses disse; de bestemmelser, der tillægges tilbagevirkende gyldighed kan dog ikke påberåbes i sager, der allerede verserer på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden; og ej heller påberåbes til støtte for et krav om erstatning over for tredjemand;

(17) samarbejdsaftaler, der indgås på forsknings- og udviklingsområdet er ofte af langvarig karakter, navnlig når der er tale om samarbejde, der også omfatter produktionsstadiet, følgelig bør forordningens gyldighedsperiode fastsættes til tretten år; skulle der i løbet af denne periode ske væsentlige ændringer i de forhold, som danner baggrund for forordningen, vil Kommissionen foretage de nødvendige ændringer;

(18) aftaler, som uden videre er fritaget i henhold til denne forordning, skal ikke anmeldes; det står dog virksomhederne frit for i konkrete tilfælde at anmode om en beslutning efter Rådets forordning nr. 17 ([5]), senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse —

([1]) EFT nr. L 53 af 22. 2. 1985, s. 1.
([2]) EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.
([3]) EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 5.
([4]) EFT nr. L 219 af 16. 8. 1984, s. 15.
([5]) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I medfør af traktatens artikel 85, stk. 3, og på de i denne forordning nævnte betingelser erklæres traktatens artikel 85, stk. 1, uanvendelig på aftaler mellem virksomheder om:

a) fælles forskning i og udvikling af produkter eller produktionsmetoder samt fælles udnyttelse af resultaterne heraf;

b) fælles udnyttelse af resultaterne af forskning i og udvikling af produkter eller produktionsmetoder, der er gennemført i fællesskab i henhold til en mellem samme virksomheder tidligere indgået aftale;

c) fælles forskning i og udvikling af produkter eller produktionsmetoder, men uden fælles udnyttelse af resultaterne heraf, for så vidt som aftalerne er omfattet af forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1.

2. I denne forordning forstås ved:

a) *forskning i og udvikling af produkter eller produktionsmetoder:*

erhvervelse af teknisk viden, gennemførelse af teoretiske analyser, undersøgelser eller forsøg, herunder forsøgsproduktion og teknisk afprøvning af produkter eller metoder, opførelse af de nødvendige anlæg og erhvervelse af hertil knyttede intellektuelle ejendomsrettigheder;

b) *de af aftalen omfattede produktionsmetoder:*

de produktionsmetoder som er resultat af den gennemførte forskning og udvikling;

c) *de af aftalen omfattede produkter:*

de produkter eller tjenesteydelser, der er resultat af den nævnte forskning og udvikling, eller som fremstilles ved hjælp af de af aftalen omfattede produktionsmetoder;

d) *udnyttelse af resultaterne:*

fremstilling af de af aftalen omfattede produkter og anvendelse af de af aftalen omfattede produktionsmetoder eller overdragelse af intellektuel ejendomsret eller licens herpå eller meddelelse af *know-how* til fremstilling af dette produkt eller anvendelse af denne produktionsmetode;

e) *teknisk viden:*

teknisk viden, der er beskyttet af intellektuel ejendomsret, og teknisk viden, der ikke er offentligt tilgængelig (*know-how*).

3. *Fælles* forskning og udvikling eller *fælles* udnyttelse af resultaterne foreligger, når

a) arbejdet i forbindelse hermed

— udføres af et fælles forskerhold, en fælles enhed eller en fælles virksomhed,

— overlades til tredjemand for aftaleparternes regning,

— fordeles mellem parterne, således at disse hver især specialiserer sig i enten forskning, udvikling eller produktion;

b) parterne efter fælles overenskomst overdrager de i stk. 2, litra d), omhandlede intellektuelle ejendomsrettigheder til tredjemand, giver tredjemand licens på sådanne rettigheder eller meddeler *know-how* til tredjemand.

Artikel 2

Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder på betingelse af, at

a) det fælles forsknings- og udviklingsarbejde gennemføres i henhold til et program, hvori det er fastlagt, hvad der er formålet med dette arbejde, samt på hvilket område det skal gennemføres;

b) alle resultater af dette arbejde er tilgængelige for alle aftaleparter;

c) hver af parterne, når aftalen kun vedrører fælles forskning og udvikling, selvstændigt kan udnytte resultaterne af den fælles forskning og

▼B

udvikling samt om fornødent den tekniske viden, der fandtes forinden;

d) de resultater, der udnyttes, er beskyttet af industriel ejendomsret eller udgør *know-how*, der i væsentlig grad kan bidrage til den tekniske eller økonomiske udvikling, og at disse resultater er af afgørende betydning for fremstilling af de af aftalen omfattede produkter eller anvendelse af de af aftalen omfattede produktionsmetoder;

▼M1

▼B

f) de virksomheder, der i tilfælde af en specialisering mellem parterne har fået overdraget at fremstille produkterne, forpligtes til at imødekomme anmodninger om levering fra alle aftaleparter.

Artikel 3

1. Er parterne ikke indbyrdes konkurrerende producenter af produkter, der kan blive forbedret eller erstattet af de af aftalen omfattede produkter, gælder den i artikel 1 hjemlede fritagelse, så længe forsknings- og udviklingsprogrammet løber, og dersom en fælles udnyttelse af dets resultater er forudset, i en periode af fem år fra den dato, hvor de af aftalen omfattede produkter første gang markedsføres på fællesmarkedet.

2. Er mindst to af parterne indbyrdes konkurrerende producenter efter stk. 1, gælder den i artikel 1 hjemlede fritagelse i den i stk. 1 fastsatte periode på betingelse af, at de af parterne fremstillede produkter, der kan blive forbedret eller erstattet af de af aftalen omfattede produkter, ved aftalens indgåelse på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf ikke dækker mere end 20 % af markedet for disse produkter.

3. Ved udløbet af den i stk. 1 anførte periode af fem år forbliver den i artikel 1 hjemlede fritagelse gyldig, så længe de af aftalen omfattede produkter og de andre af parterne fremstillede produkter, der af brugerne betragtes som værende af tilsvarende art som følge af deres egenskaber, pris eller anvendelse, på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf ikke udgør mere end 20 % af det samlede marked for alle disse produkter. For så vidt som de af aftalen omfattede produkter er komponenter, der af aftaleparterne er inkluderet i andre produkter, er det markedet for de produkter, der skal tages i betragtning, for så vidt som disse komponenter udgør en væsentlig bestanddel.

▼M1

3a. Har en af aftaleparterne, en fælles virksomhed eller en udenforstående virksomhed eller flere fælles eller udenforstående virksomheder i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), h) eller i), fået overladt eneretten til forhandling af de af aftalen omfattede produkter, finder fritagelsen efter artikel 1 kun anvendelse på betingelse af, at de af aftaleparterne fremstillede produkter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ikke inden for det fælles marked eller en væsentlig del heraf udgør mere end 10 % af markedet for samtlige disse varer.

4. Fritagelsen efter artikel 1 finder fortsat anvendelse, når den i stk. 3 og 4 fastsatte markedsandel inden for to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrides med mere end en tiendedel.

5. Overskrides også den i stk. 5 fastsatte grænse, gælder fritagelsen efter artikel 1 fortsat i endnu seks måneder, regnet fra udgangen af det regnskabsår, hvori overskridelsen fandt sted.

▼B

Artikel 4

1. Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder også følgende konkurrencebegrænsninger, som er pålagt aftaleparterne:

▼B

a) forpligtelsen til, så længe programmet løber, ikke selvstændigt at udføre forsknings- og udviklingsarbejde på samme område som det af programmet omfattede eller på et område, der er nært beslægtet hermed;

b) forpligtelsen til, så længe programmet løber, ikke at indgå aftale med tredjemand om forskning og udvikling på samme område som det af programmet omfattede eller på et område, der er nært beslægtet hermed;

c) forpligtelsen til udelukkende at aftage de af aftalen omfattede produkter fra andre aftaleparter, fra den fælles enhed eller virksomhed, eller fra den tredjemand, som aftaleparterne i fællesskab har overdraget fremstillingen af disse produkter;

d) forpligtelsen til ikke at fremstille de af aftalen omfattede produkter eller anvende de af aftalen omfattede metoder inden for områder, der er forbeholdt andre aftaleparter;

e) forpligtelsen til at begrænse fremstillingen henholdsvis udnyttelsen af de af aftalen omfattede produkter eller metoder til et eller flere bestemte tekniske områder, medmindre flere af de deltagende virksomheder ved aftalens indgåelse er konkurrenter efter artikel 3;

f) forpligtelsen til, i en periode af fem år fra det tidspunkt, hvor de af aftalen omfattede produkter første gang markedsføres inden for fællesmarkedet at afstå fra at føre aktiv salgspolitik inden for områder, der er forbeholdt andre aftaleparter, herunder navnlig forpligtelsen til ikke at foretage reklamefremstød direkte rettet mod disse områder, ikke at oprette afdelinger eller etablere lagre til distribution af produkterne, der for så vidt som brugere og forhandlere kan få leveret disse produkter hos andre leverandører, og at aftaleparterne ikke vanskeliggør dette;

▼M1

fa) forpligtelsen til at overlade eneretten til forhandling af de af aftalen omfattede produkter til én af aftaleparterne, såfremt denne ikke forhandler produkter, der er fremstillet af tredjemand og konkurrerer med de af aftalen omfattede produkter

fb) forpligtelsen til at overlade eneretten til forhandling af de af aftalen omfattede produkter til en fælles virksomhed eller en udenforstående virksomhed, såfremt disse virksomheder hverken fremstiller eller forhandler produkter, der konkurrerer med de af aftalen omfattede produkter

fc) forpligtelsen til at overlade eneforhandlingen af de af aftalen omfattede produkter i hele Fællesskabet eller en begrænset del af dette til fælles eller udenforstående virksomheder, som hverken fremstiller eller forhandler produkter, der konkurrerer med de af aftalen omfattede produkter, såfremt mellemforhandlere og forbrugere kan skaffe sig aftaleprodukterne hos andre leverandører, og hverken aftaleparterne eller de fælles eller udenforstående virksomheder, der har fået overladt eneforhandlingen af disse produkter, gør det vanskeligere for dem at skaffe sig disse

▼B

g) forpligtelsen til at holde hinanden underrettet om de erfaringer, der er gjort med udnyttelsen af resultaterne, og give hinanden ikke-eksklusiv licens på opfindelser, der er gjort til videreudvikling eller anvendelse.

2. Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder også, når parterne aftaler forpligtelser som de i stk. 1 omhandlede, men med mere begrænset rækkevidde end disse.

Artikel 5

1. De aftaleparterne pålagte følgende forpligtelser under aftalens gyldighedsperiode er navnlig ikke til hinder for anvendelsen af artikel 1:

a) forpligtelsen til at meddele den for udførelsen af forsknings- og udviklingsprogrammet eller udnyttelsen af dets resultater nødvendige tekniske viden, hvad enten denne er retligt beskyttet eller ej;

▼B

b) forpligtelsen til kun at udnytte den af andre aftaleparter meddelte *know-how* til udførelsen af forsknings- og udviklingsprogrammet eller udnyttelsen af dets resultater;

c) forpligtelsen til at erhverve og opretholde intellektuelle ejendomsrettigheder for de af aftalen omfattede produkter eller produktionsmetoder;

d) forpligtelsen til at bevare den fortrolige karakter af den *know-how*, som er blevet meddelt af andre aftaleparter, eller som er udviklet i fællesskab inden for rammerne af forsknings- og udviklingsprogrammet; denne forpligtelse kan også pålægges ud over aftalens løbetid;

e) forpligtelsen til

i) at give meddelelse om krænkelse af andre aftaleparters intellektuelle ejendomsret,

ii) at iværksætte retsforfølgning mod de pågældende,

iii) at medvirke ved retssagens gennemførelse eller deltage i omkostningerne herved;

f) forpligtelsen til at betale afgifter eller andre ydelser til de øvrige aftaleparter som kompensation for ulige bidrag til den fælles forskning og udvikling eller for den ulige udnyttelse af resultaterne heraf;

g) forpligtelsen til med de øvrige aftaleparter at dele de afgifter, der indbetales af tredjemand;

h) forpligtelsen til at levere til aftaleparter minimumsmængder af de af aftalen omfattede produkter og derved at overholde minimumsnormer vedrørende kvalitet.

2. Selv om de i stk. 1 omhandlede forpligtelser som følge af særlige omstændigheder skulle være omfattet af forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1, er de alligevel fritaget. Den i nærværende stykke hjemlede fritagelse gælder også, når parterne i deres aftaler fastsætter forpligtelser som de i stk. 1 omhandlede, men med mere begrænset rækkevidde end disse.

Artikel 6

Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder ikke, når aftaleparterne ved aftale, beslutning eller samordnet praksis

a) begrænser deres frihed til selvstændigt eller i samarbejde med tredjemand at udføre forsknings- og udviklingsarbejde, enten på et område, der ikke er knyttet til det af forsknings- og udviklingsprogrammet omfattede, eller — efter programmets afslutning — på det af programmet omfattede eller et hertil knyttet område;

b) pålægger hinanden forbud mod efter gennemførelsen af forsknings- og udviklingsprogrammet at anfægte gyldigheden af intellektuelle ejendomsrettigheder, som aftaleparterne er i besiddelse af på fællesmarkedet, og som udnyttes til gennemførelsen af det fælles program, eller forbud mod efter aftalens udløb at anfægte gyldigheden af industrielle ejendomsrettigheder, som aftaleparterne på fællesmarkedet har erhvervet for resultater af den fælles forskning og udvikling;

c) begrænser deres frihed til at fastsætte omfanget af produktionen eller salget af de af aftalen omfattede produkter eller antallet af udnyttelseshandlinger med hensyn til de pågældende produktionsmetoder;

d) begrænser deres frihed til at fastsætte priser, elementer, som indgår heri, eller rabatter for salg af de af aftalen omfattede produkter til tredjemand;

e) begrænser deres frihed med hensyn til valg af kundekreds, jf. dog artikel 4, stk. 1, litra e);

f) pålægger hinanden forbud mod efter udløbet af den i artikel 4, stk. 1, litra f), omhandlede periode at markedsføre de af aftalen omfattede produkter eller føre en aktiv salgspolitik for disse på de andre aftaleparters respektive områder inden for fællesmarkedet;

▼M1

g) pålægger hinanden forbud mod at give tredjemand licens på fremstilling af de af aftalen omfattede produkter eller anvendelse af de af aftalen omfattede produktionsmetoder, skønt parterne ikke har truffet aftale om egen udnyttelse af resultaterne af den fælles forskning og udvikling, eller de ikke selv udnytter disse resultater;

▼B

h) er forpligtet til

— uden objektiv grund at nægte at efterkomme ordrer fra forbrugere eller forhandlere, der er hjemmehørende i deres restriktive områder, og som vil sælge produkterne i andre områder inden for fællesmarkedet,

eller

— at indskrænke forbrugernes eller forhandlernes mulighed for at købe de af aftalen omfattede produkter hos andre forhandlere inden for fællesmarkedet, herunder navnlig at gøre intellektuelle ejendomsrettigheder gældende eller træffe foranstaltninger med henblik på enten at vanskeliggøre brugernes eller forhandlernes køb af produkter, der lovligt er bragt i handelen inden for fællesmarkedet af en anden aftalepart eller med dennes samtykke, eller med det formål at vanskeliggøre, at disse forbrugere eller forhandlere inden for fællesmarkedet bringer de pågældende produkter i handelen.

Artikel 7

1. Den i denne forordning hjemlede fritagelse gælder også de i artikel 1 omhandlede aftaler, som opfylder de i artikel 2 og 3 nævnte betingelser, men som indeholder konkurrencebegrænsende bestemmelser, som ikke er omfattet af artikel 4 og 5, og som heller ikke falder ind under artikel 6, på betingelse af, at de pågældende aftaler anmeldes til Kommissionen i henhold til Kommissionens forordning nr. 27 ([1]), og at Kommissionen ikke inden seks måneder gør indsigelse mod, at de pågældende aftaler fritages.

2. Seksmånedersfristen løber fra det tidspunkt, hvor anmeldelsen modtages af Kommissionen. Fremsendes anmeldelsen gennem postvæsenet som anbefalet brev, gælder fristen fra datoen for afsendelsesstedets poststempel.

3. Stk. 1 finder kun anvendelse, når

a) der i anmeldelsen eller i en ledsagende meddelelse udtrykkeligt henvises til denne artikel; og

b) de oplysninger, som skal gives i forbindelse med anmeldelsen, er fuldstændige og i overensstemmelse med de faktiske forhold.

4. Aftaler, der allerede er anmeldt ved denne forordnings ikrafttræden, kan kræves omfattet af stk. 1, ved at der fremsendes en meddelelse til Kommissionen, hvori der udtrykkeligt henvises til anmeldelsen og til denne artikel. Bestemmelserne i stk. 2 og i stk. 3, litra b), finder tilsvarende anvendelse.

5. Kommissionen kan gøre indsigelse mod fritagelsen. Den gør indsigelse, når en medlemsstat fremsætter anmodning herom inden tre måneder fra fremsendelsen af den i stk. 1 omhandlede anmeldelse eller den i stk. 4 omhandlede meddelelse til medlemsstaten. Anmodningen skal begrundes i overvejelser vedrørende traktatens konkurrenceregler.

6. Kommissionen kan til enhver tid trække indsigelsen tilbage. Er indsigelsen fremsat på anmodning af en medlemsstat, og fastholdes den af medlemsstaten, kan den kun trækkes tilbage efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål.

([1]) EFT nr. 35 af 10. 5. 1962, s. 1118/62.

▼B

7. Trækkes indsigelsen tilbage, fordi de deltagende virksomheder har godtgjort, at betingelserne i artikel 85, stk. 3, er opfyldt, træder fritagelsen i kraft på tidspunktet for anmeldelsen.

8. Trækkes indsigelsen tilbage, fordi de deltagende virksomheder har ændret aftalen, således at betingelserne i artikel 85, stk. 3, er opfyldt, gælder fritagelsen fra det tidspunkt, hvor ændringerne er trådt i kraft.

9. Fremsætter Kommissionen indsigelse, og trækkes denne ikke tilbage, får anmeldelsen de i forordning nr. 17 fastsatte virkninger.

Artikel 8

1. De oplysninger, som indhentes i medfør af bestemmelserne i artikel 7, må kun bruges til de i denne forordning omhandlede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte er forpligtede til ikke at videregive oplysninger, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af oversigter eller redegørelser, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 9

1. Bestemmelserne i denne forordning finder ligeledes anvendelse, dersom parterne skaber rettigheder og pligter for virksomheder, med hvilke de er forbundne. Forbundne virksomheders markedsandele samt deres retshandler og adfærd henføres til aftaleparterne.

2. Ved forbundne virksomheder forstås i denne forordning:

a) virksomheder, hvori en aftalepart direkte eller indirekte
   — kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne,
   — kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i bestyrelsen, direktionen eller de organer, som retligt repræsenterer virksomheden, eller
   — har ret til at lede forretningerne,

b) virksomheder, som over for en aftalepart direkte eller indirekte har de i litra a) anførte rettigheder eller mulighed for at øve indflydelse;

c) virksomheder, i hvilke en af de i litra b) nævnte virksomheder direkte eller indirekte har de i litra a) anførte rettigheder eller mulighed for at øve indflydelse.

3. Virksomheder, hvori aftaleparterne eller med dem forbundne virksomheder i fællesskab direkte eller indirekte råder over de i stk. 1, litra a), anførte rettigheder eller muligheder for at øve indflydelse, betragtes som værende forbundet med hver af aftaleparterne.

Artikel 10

Kommissionen kan lade fordelen ved anvendelse af denne forordning bortfalde efter artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2821/71, dersom den i en konkret sag fastslår, at en aftale, som i medfør af forordningen er fritaget, alligevel har virkninger, som er uforenelige med betingelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, og navnlig når:

a) aftalen, i betragtning af den forskningskapacitet, der findes andetsteds, i væsentlig grad vanskeliggør tredjemands muligheder for at drive forskning og udvikling på det pågældende område;

b) den særlige struktur på udbudssiden i væsentlig grad vanskeliggør tredjemands adgang til markedet for de af aftalen omfattede produkter;

c) aftaleparterne uden objektiv begrundelse ikke udnytter resultaterne af den fælles forskning og udvikling;

d) de af aftalen omfattede produkter ikke på hele fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er udsat for effektiv konkurrence fra tilsvarende produkter eller produkter, som på grund af deres egenskaber,

▼B

pris og anvendelsesformål af brugerne anses for at være varer af samme art.

Artikel 11

1. For aftaler, som er anmeldt til Kommissionen inden den 1. marts 1985, gælder den i artikel 1 hjemlede fritagelse med tilbagevirkende gyldighed fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at anvende bestemmelserne i denne forordning var opfyldt, dog tidligst fra anmeldelsesdagen for aftaler, der ikke er omfattet af artikel 4, stk. 3, nr. 3, litra b), i forordning nr. 17.

2. For aftaler, der bestod den 13. marts 1962, og som blev anmeldt til Kommissionen inden den 1. februar 1963, gælder fritagelsen fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at anvende bestemmelserne i denne forordning var opfyldt.

3. Ændres aftaler, som bestod pr. 13. marts 1962, og som blev anmeldt til Kommissionen inden den 1. februar 1963, eller aftaler, som er omfattet af artikel 4, stk. 2, nr. 3, litra b), i forordning nr. 17, og som blev anmeldt til Kommissionen inden den 1. januar 1967, inden den 1. september 1985, således at de opfylder de i nærværende forordning fastsatte betingelser, og meddeles denne ændring Kommissionen inden den 1. oktober 1985, finder forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1, ikke anvendelse på disse aftaler i den periode, der går forud for ændringen. Meddelelsen om ændringen af aftalerne får virkning fra den dato, hvor den modtages af Kommissionen. Fremsendes meddelelsen ved anbefalet brev, får den virkning fra datoen for afsendelsesstedets poststempel.

4. Stk. 1 til 3 anvendes på aftaler, der som følge af Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks tiltrædelse falder ind under traktatens artikel 85, den 1. januar 1973 træder i stedet for den 13. marts 1962 i stk. 2 og 3, og den 1. juli 1973 træder i stedet for 1. februar 1963 og 1. januar 1967.

5. Stk. 1 til 3 anvendes på aftaler, der som følge af Grækenlands tiltrædelse falder ind under traktatens artikel 85, den 1. januar 1981 træder i stedet for 13. marts 1962 i stk. 2 og 3, og den 1. juli 1981 træder i stedet for 1. februar 1963 og 1. januar 1967.

▼A1

6. For aftaler, der som følge af Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 85, gælder stk. 1 til 3, dog således at den 13. marts 1962 erstattes af den 1. januar 1986, og den 1. februar 1963, den 1. januar 1967, den 1. marts 1985 og den 1. september 1985 erstattes af den 1. juli 1986. Den ændring, der i henhold til stk. 3 foretages i disse aftaler, skal ikke meddeles Kommissionen.

▼A2

7. Stk. 1 og 3 anvendes tilsvarende på aftaler, der som følge af Finlands, Sveriges og Østrigs tiltrædelse falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 85, dog således at tiltrædelsesdatoen træder i stedet for den 13. marts 1962, og seks måneder efter tiltrædelsesdatoen træder i stedet for den 1. februar 1963, den 1. januar 1967, den 1. marts 1985 og den 1. september 1985. Den ændring, der i henhold til stk. 3 foretages i disse aftaler, skal ikke meddeles Kommissionen. Dette stykke gælder dog ikke for aftaler, som på tiltrædelsesdatoen allerede er omfattet af EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.

▼B

Artikel 12

Bestemmelserne i denne forordning finder tilsvarende anvendelse på vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1985.

Den anvendes til den ►M2 31. december 2000 ◄.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.